

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานวนิยายของนักเขียนผู้หญิงในโลกที่สามทั้งสามเรื่องคือ *The Bondmaid* ของแคธริน ลิม นักเขียนชาวสิงคโปร์ *Woman at Point Zero* ของนาวัล เอ็ด ซัดคาวิ นักเขียนชาวอียิปต์ และ *Nervous Conditions* ของซิชี แคนกาเรมกา นักเขียนชาวซิมบับเว สามารถสรุปได้ว่า นวนิยายทั้งสามเรื่องล้วนเป็นนวนิยายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับงานเขียนของผู้หญิงนอกกระแสหลัก ซึ่งเป็นผู้หญิงในโลกที่สาม นักเขียนทั้งสามต่างนำเอาประสบการณ์ที่เรียนรู้จากตกอยู่ในสังคมแบบปิตาธิปไตยมานำเสนอในนวนิยาย ความต่างเชื้อชาติและภาษาของนักเขียนทำให้นวนิยายทั้งสามเรื่องมีในการนำเสนอวัฒนธรรมแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแต่ละเรื่องยังคงได้รับอิทธิพลของอำนาจแบบชายเป็นใหญ่ ซึ่งแฝงตัวมากับวัฒนธรรมประจำชาติ โดยอาจจะอยู่ในรูปของขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หลักปฏิบัติ หรือบัญญัติในศาสนา

ในสังคมจารีตแบบของสิงคโปร์ อำนาจแบบชายเป็นใหญ่เชื่อมโยงอยู่กับลัทธิขงจื้อ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของชาวสิงคโปร์เชื้อสายจีน ในฐานะหลักคำสอนของลัทธิขงจื้อถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการปกครองครอบครัวและประเทศชาติ ผู้ชายมีหน้าที่เป็นผู้นำ ส่วนผู้หญิงเป็นผู้ให้การสนับสนุนและตั้งตนอยู่ในฐานะที่เป็นรองผู้ชาย ส่วนลัทธิเต๋าและศาสนาพุทธนิกายมหายานก็มีหลักคำสอนที่มุ่งเน้นให้คนสิงคโปร์ สร้างความดี พึ่งพาตนเอง และใช้ชีวิตอย่างสงบสุขเพื่อการมีชีวิตที่ดีกว่าในโลกหน้า ในสังคมแบบจารีตของอิสลาม ชาวมุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาในคัมภีร์อัล-กุรอานที่ผู้ชายเป็นผู้ตีความ ผู้หญิงอิสลามต้องเคารพเชื่อฟังผู้ชายในฐานะหัวหน้าครอบครัว หลังจากที่เธอแต่งงานแล้วก็จะย้ายออกไปอยู่ในบ้านของสามีและตกอยู่ในอำนาจของสามี จะเห็นได้ว่าชาวมุสลิมอาศัยบทบัญญัติของศาสนาอิสลามเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อย่างไรก็ตามผู้ชายได้ตีความบทบัญญัติของศาสนา ในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองในการใช้อำนาจแบบชายเป็นใหญ่ทำการครอบงำผู้หญิง สำหรับในสังคมแอฟริกันโซนา นั้น ผู้หญิงจะทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานครัวเรือนและงานบ้านเหมือนกับผู้หญิงสิงคโปร์ และผู้หญิงอียิปต์ แต่ผู้หญิงโซนาต้องช่วยผู้ชายทำงานด้านการเกษตรอีกด้วย ความแตกต่างระหว่างผู้หญิงโซนา กับผู้หญิงสิงคโปร์และผู้หญิงอียิปต์คือ ผู้หญิงโซนาสามารถช่วยสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว ซึ่งทำให้พวกเขามีคุณค่าในเรื่องการมีส่วนร่วมเสริมสร้างเศรษฐกิจของครอบครัว ในขณะที่ผู้หญิงสิงคโปร์และผู้หญิงอียิปต์ไม่มีโอกาส อย่างไรก็ตามผู้หญิงโซนาต้องเชื่อฟังผู้ชายในฐานะผู้นำครอบครัว

จากการศึกษานวนิยายทั้งสามเรื่องทำให้สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างทางวัฒนธรรม ใน 2 ระดับ ได้แก่ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างชาติและความแตกต่างทางวัฒนธรรมในชาติ เดียวกัน จากการเปรียบเทียบความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างชาติพบว่าถึงแม้ว่าวัฒนธรรมจีน ดั้งเดิม วัฒนธรรมอิสลาม และวัฒนธรรมโซนาจะมีทัศนคติที่เหมือนกันในแง่ที่ว่า

ผู้ชายมีความหมายต่อครอบครัวมากกว่าผู้หญิง อย่างไรก็ตามแนวโน้มทางในการดำเนิน ชีวิตของผู้คนที่อยู่ต่างพื้นที่กันยังคงแตกต่างกัน จากนวนิยายเรื่อง *The Bondmaid* เราจะเห็นว่าแม่ ของห่านจูดฐูปูชาเทพเจ้าหยางทุกเช้าเพื่ออ่อนวอนให้ช่วยคุ้มครองสามี ในบางครั้งที่เธอร้องขอให้ เทพเจ้าองค์นี้ช่วยให้สามีของเธอเป็นคนมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวมากขึ้น จะเห็นได้ว่า แม่ของ ห่านอาศัยเทพเจ้าหยางเป็นที่พึ่งทางใจในการสนับสนุนสามี แต่ถ้าหากสามีของเธอพร่องต่อ หน้าที เธอก็ร้องขอให้เทพเจ้าองค์นี้ช่วยปรับเปลี่ยนนิสัยของสามีให้ดีขึ้น ส่วนในนวนิยายเรื่อง *Woman at Point Zero* เฟอคอสไม่มีเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจเหมือนอย่างแม่ของห่าน ในยามที่เธอทุกข์ ใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของสามี เธอไม่สามารถสวมตนต่ออ่อนวอนร้องขอความช่วยเหลือจากสิ่ง สักคี่สิทธิ์ เพราะบัญญัติของศาสนากำหนดให้ชาวมุสลิมนับถือในพระเจ้าองค์เดียว คือ พระอัล เลาะห์ สำหรับนวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* แม่ของแทมบูไม่สามารถอาศัยที่พึ่งพาทางใจ จาก พกวิญญานหรือเทพเจ้าองค์ไหนให้ช่วยเหลือเธอในยามที่สามีสร้างความเดือดร้อนให้แก่เธอได้ เนื่องตามบัญญัติทางศาสนากำหนดให้แม่ของแทมบูยอมตกอยู่ตกอยู่ในอำนาจของสามี ในฐานะที่ ภรรยาคือทรัพย์สินสมบัติของสามี ดังนั้นเธอจึงต้องกล้าเดินฝ่าฟันทนต่อพฤติกรรมของสามีไปตลอดชีวิต

ส่วนความแตกต่างทางวัฒนธรรมในชาติเดียวกัน เราจะเห็นว่า การเข้ามาของวัฒนธรรม ตะวันตกได้ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมประจำชาติจนกระทั่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทาง วัฒนธรรม ในนวนิยายเรื่อง *The Bondmaid* จะเห็นได้ว่า แนวคิดในเรื่องความทันสมัยของตะวันตก ทำให้ความเชื่อในเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์เสื่อมถอยลง การยึดพื้นที่ที่เคยเป็นที่ตั้งของศาลเจ้าแม่ห่านเพื่อ ทำการปลูกสร้างอาคารบ้านเรือนที่ทันสมัยทำให้เกิดวัฒนธรรมจีนแบบใหม่ คือ วัฒนธรรมแบบ ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและวัฒนธรรมตะวันตกโดยอิงอยู่กับแนวคิดในเรื่องความ ทันสมัยของตะวันตกนั่นเอง สำหรับนวนิยายเรื่อง *Woman at Point Zero* ตัวละครในเรื่องทั้งฝ่าย หญิงและฝ่ายชายต่างพากันละเมิดบัญญัติทางศาสนา แต่เดิมพวกเขาปฏิบัติตามบัญญัติในคัมภีร์อัล- กุรอานอย่างเคร่งครัด เมื่อพวกตะวันตกเข้ามาในอียิปต์ การค้าประเวณีเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้หญิงอียิปต์ชนบทหลายคนละทิ้งบัญญัติทางศาสนาและหัน ไปประกอบอาชีพโสเภณีเพื่อการมีชีวิต ที่สะดวกสบายมากขึ้น ส่วนผู้ชายอียิปต์ก็ละเมิดข้อห้ามของศาสนาโดยการซื้อบริการทางเพศจาก โสเภณีเหล่านั้น เฟอคอสเป็นผู้หญิงชนบทคนหนึ่งหันไปยึดอาชีพโสเภณีเหมือนกับตัวละครฝ่าย หญิงตัวอื่น เธอละเมิดบัญญัติของศาสนาที่เปรียบภรรยาเสมือนทรัพย์สินสมบัติของสามี จะเห็นได้ว่า

อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกได้สร้างค่านิยมในเรื่องความทันสมัยและความสะดวกสบายอย่างตะวันตกให้แก่ผู้หญิงชนบทอียิปต์ในนวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* เราจะเห็นการปะทะสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรมโซมา และวัฒนธรรมตะวันตกที่ในโรดีเซียได้มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของตัวละคร อาทิ การพูดภาษาโซมาด้วยสำเนียงที่ต่างไปจากเดิมของนยาซา การปฏิเสธที่จะกินอาหารเพื่อให้ตนเองมีร่างกายอ้วนท้วนสมบูรณ์เหมือนอย่างผู้หญิงโซมา โดยการอดอาหารเพื่อให้มีร่างกายซูบผอมเหมือนพวกตะวันตก

จากการวิเคราะห์รูปแบบการประพันธ์ของนวนิยายพบว่า นวนิยายทั้งสามเรื่องอาศัยชนบทของนวนิยายแนว *Bildungsroman* มาเป็นแนวทางในการดำเนินเรื่อง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนได้กำหนดเส้นทางชีวิตที่ผูกพันให้แก่ตัวละครเอกหญิงที่อยู่ในชนชั้นล่าง ตัวละครเอกหญิงทั้งสามซึ่งได้แก่ หาน จากนวนิยายเรื่อง *The Bondmaid* เฟอคอส จากนวนิยายเรื่อง *Woman at Point Zero* และเทมบู จากนวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* ต้องดำเนินชีวิตไปตามที่ผู้เขียนกำหนด เพื่อเรียนรู้ความหมายของความเป็นหญิง รวมทั้งบทบาทและหน้าที่ของตนเอง โดยแบ่งตามพัฒนาการของชีวิตตัวละครไว้ 3 ช่วง คือ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยสาว อย่างไรก็ตามในการวิเคราะห์นวนิยายทั้งสามเรื่องผู้วิจัยได้แบ่งเขตพื้นที่ทางสังคมสำหรับตัวละครเอกหญิงทั้งสามในการเรียนรู้ชีวิตไว้ 3 แห่ง คือ พื้นที่ในครอบครัว พื้นที่ในชุมชนและบ้านของเครือญาติ และพื้นที่ในโลกสาธารณะ

ถึงแม้ว่าระยะเวลาในการเรียนรู้ความหมาย บทบาท และหน้าที่ของผู้หญิง ของตัวละครเอกทั้งสามจะไม่เท่ากัน แต่อย่างน้อยพวกเธอก็ได้รู้ว่าบทบาทหน้าที่ของผู้หญิง คือ รับผิดชอบในครอบครัว เริ่มตั้งแต่งานครัวเรือนซึ่งเป็นงานของผู้หญิง ไปจนกระทั่งถึงงานบ้านซึ่งเป็นงานที่ผู้หญิงทุกคนต้องเรียนรู้เพื่อฝึกฝนตนเองก่อนที่จะออกไปรับใช้สามี ภายในบ้านพวกเธอต้องเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ รวมทั้งญาติผู้ใหญ่ การสั่งสอนของแม่มีทั้งที่สั่งสอนโดยตรง และปฏิบัติให้เห็นแต่เพียงอย่างเดียว ลูกๆมีโอกาสเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่ พ่อและแม่จะให้ความสำคัญแก่ลูกชายมากกว่าลูกสาว ลูกชายจะเรียนรู้การสืบทอดอำนาจในการปกครองครอบครัวจากพ่อ ดังนั้นพวกเขาจึงใช้อำนาจของตนกดทับพวกน้องๆ ส่วนลูกสาวจะเรียนรู้การจัดวางตำแหน่งของผู้หญิงในครอบครัว ซึ่งต้องอยู่ในโอวาทและเชื่อฟังผู้ชายจากหลักในการดำเนินชีวิตที่มาจากบัญญัติของศาสนาทำให้ผู้หญิงใช้ชีวิตอยู่แต่ในบ้าน การพึ่งพาอำนาจเศรษฐกิจของหัวหน้าครอบครัวทำให้ผู้เป็นพ่อวางอำนาจเหนือผู้อื่น แต่อำนาจของพ่อไม่สามารถใช้กับคนนอกตระกูลได้ ชีวิตในบ้านเป็นชีวิตที่มีความสุข เด็กๆ ไม่ต้องรับรู้เรื่องราวของผู้ใหญ่ ไม่ต้องกังวลเรื่องการแบ่งแยกพื้นที่ตามเพศสภาพ อย่างไรก็ตามเมื่อถูกพ่อแม่ลงโทษ ผู้เป็นลูกต้องเรียนรู้วิธีในการเอาตัวรอด เช่น การประจบประแจง เป็นต้น ในเวลาต่อมาตัวละคร ในนวนิยายเรื่อง *The Bondmaid* เราจะเห็นการกดขี่

ทางเพศในระดับครอบครัวไม่ว่าจะเป็นสามีภรรยา พ่อกคี่ลูก ในครอบครัวของห่านซึ่งเป็นครอบครัวในชนชั้นล่าง ห่านเป็นตัวละครเอกหญิงเรียนรู้ประสบการณ์ของความเป็นหญิงภายในครอบครัวของเธอ พ่อของห่านทำการกคี่ภรรยาของตนเอง มีหน้าซ้ายังกคี่ห่านซึ่งเป็นลูกสาวของเขา ส่วนในนวนิยายเรื่อง *Woman at Point Zero* เราจะพบประเด็นเรื่องการกคี่ผู้หญิงด้วยกัน ในครอบครัวของตัวละครเอกหญิงเฟอคอส พ่อของเฟอคอสทำการกคี่ทางเพศภรรยาของตนเอง และเฟอคอสผู้เป็นลูกสาวของเขา สำหรับนวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* จะเห็นได้ว่า ในครอบครัวของแอมบูผู้เป็นตัวละครเอกหญิง พ่อของแอมบูทำการกคี่แอมบูและแม่ของเธอถูกพ่อกคี่ทางเพศ โดยการปิดกั้นโอกาสทางการศึกษา ในเวลาต่อมาตัวละครเอกหญิงทั้งสามต้องย้ายออกจากครอบครัว เพื่อมุ่งหน้าไปยังพื้นที่ในชุมชน หรือบ้านของเครือญาติตามเส้นทางชีวิตที่นักเขียนกำหนดให้

เมื่อตัวละครเอกหญิงย้ายไปอยู่ในที่แห่งใหม่แล้ว พวกเธอต้องปรับตัวให้เข้ากับที่อยู่แห่งใหม่ รวมทั้งเรียนรู้กฎระเบียบของสถานที่ที่ตนอาศัยอยู่ ตลอดจนสถานภาพของตนเองเมื่ออาศัยรวมอยู่กับสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวของเครือญาติหรือของนายจ้างในชุมชน การเชื่อฟังและปฏิบัติตามอำนาจของผู้นำครอบครัว จะช่วยให้ตัวละครเอกหญิงอาศัยอยู่ในที่แห่งใหม่ได้อย่างสงบสุข ความแตกต่างทางเพศสภาพและชนชั้นทำให้พวกเธอถูกกคี่กันและแบ่งแยกขอบเขตของพื้นที่ความหมายของผู้หญิงในชนชั้นล่างเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ในสถานที่ที่มีใช้ครอบครัวของตนเอง หลังจากที่ห่านย้ายไปอยู่ในตระกูลลู เธอได้เรียนรู้ว่าผู้เป็นสาวใช้จะถูกนายจ้างของตนเองกคี่ทางเพศ รวมไปถึงการล่วงละเมิดและกระทำทารุณทางเพศ โฟธ โอลเดอร์ บราเธอร์ ผู้เป็นญาติผู้ใหญ่ของนายน้อยผู้ทำการล่วงละเมิดทางเพศ วิน-อิน-เดอะ-เฮด ผู้เป็นสาวใช้ในตระกูลลู ปู่ทวดของนายน้อยผู้กระทำทารุณและล่วงละเมิดทางเพศต่อลูและพี่สาวของเธอ ส่วนเฟอคอสก็ถูกลุงของเธอกคี่และล่วงละเมิดทางเพศด้วยเช่นกัน ความไร้เดียงสาของเฟอคอสทำให้เธอมิได้ปฏิเสธการกระทำของลุง จนกระทั่งเธอได้เรียนรู้จากภาพยนตร์ เธอจึงหลีกเลี่ยงการถูกกคี่และล่วงละเมิดทางเพศจากเขา หลังจากที่เธอแต่งงานและไปอยู่กับสามี สำหรับแอมบูนั้นเมื่อเธอย้ายมาอยู่ที่บ้านของลุง ถึงแม้ว่าเธอจะได้รับการสนับสนุนในเรื่องการเรียน แต่ลุงของเธอก็อาศัยอำนาจของหัวหน้าครอบครัวทำการกคี่เธอ รวมทั้งป้าสะใภ้และนยาชาผู้เป็นลูกสาวของเธอ

ผลจากการกคี่ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวก็ดี ในบ้านของเครือญาติชุมชนก็ดีช่วยให้เรามองเห็นได้ว่า ตัวละครฝ่ายชายเรื่อง *The Bondmaid* อาศัยหลักปรัชญาขงจื้อในเรื่องการปกครอง ซึ่งเป็นไปตามความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา พ่อกับลูก และนายกับบ่าว ส่วนในนวนิยายเรื่อง *Woman at Point Zero* จะเห็นได้ว่า ในสายตาของพ่อและสามีของเฟอคอสถือว่า การกคี่ภรรยาของตนเองโดยผู้เป็นสามีเป็นเรื่องที่เหมาะสมเพราะสามีมีสิทธิในการเขียนตีภรรยาเป็นข้ออ้างในการกค

ที่ภรรยาของตนเอง สำหรับการกดขี่ลูกสาวนั้นเกิดจากการอ้างหน้าที่ของพ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดู ลูกตามบัญญัติที่กำหนดไว้ในคัมภีร์อัล-กุรอาน ส่วนในนวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* เราจะเห็นว่า การที่พ่อและลุงของแซมบูพากันกดขี่ภรรยาและลูกของตนเอง เป็นเพราะพวกเขาต้องการให้ ภรรยาและลูกของพวกเขาตกอยู่ในโอวาท พวกเขาอาศัยบัญญัติในวัฒนธรรมพื้นเมืองโซนาที่ให้ สิทธิในการครอบครองภรรยาและลูกของตนเอง เนื่องจากภรรยาและลูกเปรียบเสมือนทรัพย์สิน สมบัติของพวกเขานั่นเอง จากการกระทำของผู้เป็นพ่อและสามีในเรื่องการกดขี่ทางเพศสมาชิกใน ครอบครัวของแต่ละคนในนวนิยายทั้งสามเรื่อง ทำให้มองเห็นถึงการดำรงอยู่ของอำนาจแบบ ปิตาธิปไตยในสังคมของประเทศทั้งสามคือ สิงคโปร์ อียิปต์ และซิมบับเว โดยอาศัยการถ่ายทอด อำนาจดังกล่าวจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งผ่านทางวัฒนธรรมประจำชาติ จะเห็นได้ว่า ประสบการณ์ในการเรียนรู้ความหมายของผู้หญิงของแต่ละคนเอกหญิงทั้งสามเรื่องอยู่ในความ หลากหลายของวัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลมาจากการถูกกดขี่ทางเพศในรูปแบบที่แตกต่างไป เกิดปัญหา กับผู้นำครอบครัว ตัวละครเอกหญิงต้องหาทางผ่อนปรนโดยการต่อรองกับอำนาจของเขาเพื่อให้ ตนเองอยู่รอดต่อไป

นอกจากอำนาจของผู้นำครอบครัวที่มาจากระบบปิตาธิปไตยแล้ว อำนาจของตะวันตกยัง แฝงเข้ามาอยู่ในบ้านของเครือญาติ โดยผ่านทางผู้นำครอบครัวอีกทอดหนึ่ง จากการศึกษานวนิยาย ทั้งสามเรื่องพบว่า นวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* เป็นนวนิยายเพียงเรื่องเดียวที่มีเนื้อเรื่อง กล่าวถึงประเด็นปัญหาระหว่างตะวันตกซึ่งเป็นเจ้าอาณานิคม และโรดีเซียได้ในฐานะที่เป็นเมืองขึ้น ของตะวันตก ในนวนิยายเรื่องนี้แซมบูได้เรียนรู้ว่า อำนาจแบบปิตาธิปไตยในวัฒนธรรมพื้นเมือง โซนาและอำนาจของตะวันตกในวัฒนธรรมตะวันตกมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของพวกเขาพื้นเมืองโซนา ในขณะที่ผู้ชายโซนากดขี่ทางเพศผู้หญิง พวกเขาทุกคนก็ถูกพวกตะวันตกกดขี่ทางชนชั้นอีกด้วย การตกอยู่ในอาณานิคมของอังกฤษทำให้พวกโซนาเปรียบเสมือนทาสของตะวันตก ส่วนพวก อังกฤษซึ่งเป็นเจ้าอาณานิคมเปรียบเสมือนนาย จะเห็นได้ว่า การกดขี่ของตะวันตกเป็นการกดขี่ใน ระดับชาติ การต่อรองกับอำนาจของตะวันตกด้วยวิธีการที่แยบยล ดังเช่นที่แซมบูนำมาใช้จะช่วยให้ ตนเองรอดพ้นจากการถูกขังไว้ที่อยู่อาศัยแห่งนั้น

ในเวลาต่อมาเมื่อตัวละครเอกหญิงประสบกับปัญหาจนไม่สามารถอาศัยอยู่ที่แห่งนี้ได้ หรือสามารถค้นหาแนวทางในการหลุดพ้นจากอำนาจทั้งสอง ดังนั้นพวกเธอก็จึงย้ายออกไปสู่โลก สาธารณะ โดยปกติโลกสาธารณะเป็นพื้นที่สำหรับผู้ชายในการหาเลี้ยงชีพและเข้าสังคม เมื่อห่าน และเฟอคอสออกมาเผชิญโลกตามลำพังในพื้นที่ที่เป็นของผู้ชาย พวกเธอก็จึงเปรียบเสมือนเป็นเหยื่อ ของผู้ชาย ในโลกสาธารณะทางเลือกสำหรับผู้หญิงที่มาจากชนชั้นล่างแทบจะไม่มีอยู่เลย ดังนั้น พวกเธอก็จึงเลือกประกอบอาชีพโสเภณี เพื่อหาเลี้ยงชีพให้แก่ตนเอง ผู้หญิงบางคนที่มีโอกาสศึกษา

จะออกไปแต่งงานกับคนที่อยู่ในชนชั้นที่ไม่แตกต่างไปจากพวกเธอ อย่างไรก็ตามพวกเธอยังคงได้รับความรังเกียจจากญาติพี่น้องฝ่ายสามี เนื่องจากพวกเธอมาจากชนชั้นล่างนั่นเอง ในสังคมจารีตของสิงคโปร์ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วต้องปรนนิบัติรับใช้สามีและพ่อแม่ของสามี คุณได้รับผิดชอบงานบ้านทั้งหมด พวกเธอต้องให้กำเนิดลูกชายเพื่อให้สืบสกุลฝ่ายสามี ถ้าหากพวกเธอไม่สามารถทำได้ แม่ของสามีก็มีสิทธิตามกฎของตระกูลในลัทธิขงจื้อ ที่จะหาภรรยาใหม่ให้สามี เมื่อภรรยาใหม่สามารถให้กำเนิดทายาทที่เป็นบุตรชาย สถานภาพของภรรยาใหม่ก็จะดีขึ้น ในเวลานั้นเองภรรยาหลวงแทบจะไม่มีความหมายในครอบครัวเลย และแล้วปัญหาในครอบครัวก็จะเกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าอำนาจของพ่อแม่ของสามียังคงมีอยู่ในฐานะผู้ให้กำเนิดของหัวหน้าครอบครัว และเป็นผู้ใหญ่ในบ้านที่ถูกหลานต้องให้ความเคารพ ซึ่งเป็นไปตามหลักการปกครองครอบครัวของลัทธิขงจื้อที่ให้ความเคารพแก่บรรพบุรุษ อย่างไรก็ตามผู้หญิงที่โชคร้ายก็จะถูกผู้ชายในสังคมใช้เล่ห์เหลี่ยมเพื่อล่อลวงไปทำการข่มขืนและกระทำทารุณทางเพศ รวมทั้งรีดไถเงินจากผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เพราะแม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐยังเป็นผู้ที่กระทำความคิดเสียเอง ไม่ว่าจะเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการให้ความร่วมมือกับพวกตะวันตกแสวงหาความสุขทางเพศบนเรือนร่างของผู้หญิง ดังเช่นที่เฟอโดสลูกกระทำ พวกตะวันตกบางกลุ่มมีวิธีการในการชักจูงให้คนในอาณานิคมตกเป็นเหยื่อ โดยการหยิบยื่นโอกาสทางการศึกษา ซึ่งแทบทุกคนก็ได้รับโอกาสนี้ การสร้างภาพลวงตาที่ดูน่าสรรททาเลื่อมใสทำให้คนในอาณานิคมตกเป็นเหยื่อจนกระทั่งถูกกลืนกลายเป็นพวกผิวขาว ในฐานะทาสรับใช้ผู้ซื่อสัตย์ ดังเช่นบาบามูกูรูผู้เป็นลุงของแซมบู

อย่างไรก็ตามนักเขียนทั้งสามมิได้ต้องการให้ผู้อ่านมองเห็นว่า สังคมแบบปีตาธิปไตยเป็นสังคมที่มีแต่ความโหดร้าย และเปิดโอกาสให้ผู้ชายใช้อำนาจของตนเองทำร้ายผู้หญิงแต่เพียงอย่างเดียว หรือเกิดภาพในใจที่มองเห็นอำนาจของตะวันตกเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายเท่านั้น แต่นักเขียนทั้งสามยังเปิดพื้นที่ทางสังคมที่เป็นสีเทาให้แก่ผู้หญิง เพราะในความเป็นจริงพื้นที่ในสังคมมิได้มีเพียงแต่สีขาวและสีดำเท่านั้น พื้นที่สีเทาที่คั่นกลางระหว่างพื้นที่สีขาวของผู้ชายและพื้นที่สีดำของผู้หญิง เป็นพื้นที่สำหรับให้ตัวละครเอกหญิงทั้งสาม รวมทั้งตัวละครอื่นๆ มีโอกาสในการต่อรองกับอำนาจทั้งสอง พื้นที่สีเทายังเป็นพื้นที่ที่ตัวละครเอกหญิงมองเห็นประโยชน์จากการปะทะสังสรรค์กับอำนาจทั้งสองอีกด้วย ผลจากการกดขี่ทางเพศและชนชั้นที่เกิดจากอำนาจแบบปีตาธิปไตยและอำนาจตะวันตก ผู้หญิงจึงหาทางต่อรองกับอำนาจทั้งสอง นวนิยายเรื่อง *The Bondmaid* เราจะพบว่า ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติของคนสิงคโปร์เชื้อสายจีนเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้หญิงต่อรองกับอำนาจแบบปีตาธิปไตย คนในสังคมกระแสหลักเชื่อในอำนาจของเจ้าแม่ที่สามารถตอบโต้กับอำนาจของเทพเจ้า โดยอาศัยอำนาจหยินมาลบล้างอำนาจหยาง รวมทั้งการเรียนรู้เรื่องตำนานที่กล่าวถึงอำนาจของเทพเจ้าในแง่ที่ว่า ไม่มีอำนาจของเทพเจ้าแบบเบ็ดเสร็จที่สามารถอยู่เหนืออำนาจอื่น ยังมีอำนาจบางอย่างที่สามารถทำลายหรือ

ลบล้างอำนาจของเทพเจ้าได้ อย่างไรก็ตามการต่อรองของผู้หญิงขึ้นอยู่กับบริบทด้านต่างๆ อาทิ ชนชั้น อายุ ผู้หญิงในชนชั้นล่างมีโอกาสในการต่อรองน้อย สามารถต่อรองแบบปัจเจกบุคคลได้ในระดับเล็กและเป็น ดังนั้นพวกเธอจึงมักจะปิดปากเงียบ ใน *Woman at Point Zero* เราจะเห็นว่าในวัฒนธรรมอิสลาม ผู้หญิงอียิปต์จะไม่มีปากเสียง พวกเธอต่างปฏิบัติตามบัญญัติของศาสนาอย่างเคร่งครัด ประพฤติตนเป็นภรรยาที่ดีและยอมตกอยู่ในโอวาทของสามี การลุกขึ้นมาต่อรองกับอำนาจของผู้ชายจึงดูคล้ายกับการขบถต่อศาสนาอิสลาม ส่วนในนวนิยายเรื่อง *Nervous Conditions* เราจะพบว่า ถึงแม้ว่าผู้หญิงจะมีสถานภาพเปรียบเสมือนทรัพย์สินสมบัติของพ่อหรือสามีที่เป็นหัวหน้าครอบครัว พวกเธอสามารถหลุดพ้นจากสถานภาพดังกล่าวได้ โดยการแสวงหากลวิธีในการต่อรองที่เหมาะสม สำหรับผู้เป็นลูกสาวนั้น การย้ายออกจากครอบครัวโดยการแต่งงานและไปอยู่กินกับสามีสามารถช่วยให้เธอหลุดพ้นจากอำนาจของพ่อ แต่พวกเธอก็ยังคงตกอยู่ในอำนาจของสามี การหลุดพ้นจากอำนาจของสามีได้แก่ การขบถต่อวัฒนธรรมโซนา โดยการต่อต้านขัดขืนและไม่ยอมตกอยู่ในโอวาทของสามี สำหรับการต่อรองกับอำนาจของตะวันตกนั้น สิ่งที่พวกโซนาสามารถทำได้คือการรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นชนพื้นเมืองโซนาเอาไว้ และไม่ตกเป็นเครื่องมือของตะวันตก ในเวลาเดียวกันก็อาศัยประโยชน์ที่มาจากพวกตะวันตกเพื่อเรียนรู้เท่าทันของพวกตะวันตกนั่นเอง

จากการศึกษานวนิยายทั้งสามเรื่องพบว่ากลวิธีที่ตัวละครนำมาใช้ในการต่อรองกับอำนาจของผู้ชายและอำนาจของตะวันตกได้แก่ การสวมบทบาทที่สังคมกำหนดอย่างจงใจ การใช้คำพูดและการนิ่งเงียบ การเสแสร้ง และการปิดบังอำพราง กลวิธีทั้งสิ้นแบบนี้ตัวละครฝ่ายหญิงนำมาใช้ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและระดับชุมชน ในระดับปัจเจกบุคคล ตัวละครฝ่ายหญิงต้องยอมรับบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภายในครอบครัวของตนเอง หรือของเครือญาติและชุมชนก็ดี พวกเธอต้องปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้มีอำนาจ ตัวละครบางตัวยินดีที่จะเป็นคนรับใช้ แทนที่จะออกไปแต่งงานต่างๆที่มีโอกาส เนื่องจากพวกเธอมองเห็นว่าการเป็นคนรับใช้บางที่ยังมีความสุขมากกว่า เหมือนอย่าง ชูในเรื่อง *The Bondmaid* ชูยอมทนที่จะเป็นคนรับใช้เพื่อหาทางแก้แค้นนายจ้าง ในบางครั้งเมื่อต้องปะทะสังสรรค์กับคู่ปรปักษ์ การนิ่งเงียบโดยไม่ปริปากโต้ตอบจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรู้สึกกดดันอย่างมาก เนื่องจากอีกฝ่ายหนึ่งต้องการให้ตนเองมีอำนาจเหนืออีกฝ่ายหนึ่ง โดยการใช้คำพูดที่โน้มน้ำหนักใจให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดความอยากรู้ เมื่อฝ่ายตรงข้ามนิ่งเฉย ใ้ทั้งที่อยากรู้ใจจะขาด จะทำให้ฝ่ายที่พูดออกไปคับแค้นใจเกิดความกดดัน และกลายเป็นฝ่ายเสียเปรียบเสียเองดังเช่นที่ห่านปฏิบัติ หานยังแสร้งทำเป็นว่าตนเองเป็นคนไร้เดียงสา และไม่มีเจตนาทำให้พระที่ลวนลามเธอได้รับความเดือดร้อน ใ้ทั้งที่เธองงใจที่จะกระทำเช่นนั้น ในบางครั้งการแสร้งทำเป็นว่าตนเองปรองอาจจะตบตาคนบางคนได้ ดังนั้นแทมบูจึงทดลองทำดู ความเป็นคนที่มาจากชนชั้นล่างทำให้ผู้หญิงอย่างเฟอคอสต้องสวมใส่เสื้อผ้าราคาแพงเพื่อปกปิดฐานะที่แท้จริง

ของตนเอง นอกจากนี้การนำความเชื่อในเรื่องภูตผีปีศาจมาเชื่อมโยงกับการแต่งกายเพื่อทำให้แลดูน่ากลัว จนกระทั่งคิดว่าเป็นผี จะช่วยทำให้ผู้หญิงอย่างห่านรอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของผู้ชาย

สำหรับในระดับชุมชนนั้น การให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลด้อยที่ด้อยอาศัยจะช่วยสร้างความไว้วางใจให้แกผู้หญิง การบอกกล่าว การเล่าสู่กันฟัง การอบรมสั่งสอนในหมู่ผู้หญิง หรือการถ่ายทอดวิถีในการเอาตัวรอดระหว่างกัน จะช่วยให้ผู้หญิงสามารถหลุดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางเพศ นอกจากนี้การสร้างสะพานเชื่อมต่อกันระหว่างตัวละครกับนักเขียน โดยอาศัยตัวของนักเขียนเป็นกระบอกเสียงในการตีแผ่เรื่องราวที่ตนเองถูกกดขี่ จะช่วยให้เกิดการขยายตัวของชุมชนผู้หญิงในวงกว้าง การยอมรับความตายจากคำพิพากษาของผู้มีอำนาจทางกฎหมายอย่างจริงจัง จะทำให้ตัวละครหลุดพ้นจากอำนาจแบบปีศาจไปโดยและอำนาจของตะวันตก และคงชื้ออยู่ในโลกในฐานะของผู้หญิงที่กล้าหาญ ซึ่งยอมตายเสียดีกว่าที่จะยอมถูกกดขี่ตราบนานเท่านาน นานจากที่กล่าวมาแล้วการสร้างอำนาจจากความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ เช่น อำนาจของภูตผีปีศาจ เจ้าแม่ จะทำให้ผู้อื่นเกิดความหวาดกลัว ศรทธา และเลื่อมใส ซึ่งจะนำไปสู่การคงอยู่ของอำนาจ

เป็นที่น่าสังเกตว่าตัวละครเอกห่านและเฟอคอสต้องพบกับจุดจบของชีวิตเมื่อออกมาอยู่ในโลกสาธารณะ ในขณะที่เทมบูยังคงใช้ชีวิตอยู่ต่อไปได้ จากการศึกษาพบว่าสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ตัวละครเทมบูมีชีวิตอยู่รอดต่อไปได้เป็นเพราะสายสัมพันธ์ระหว่างเทมบูและแม่ ถึงแม้ว่าเธอจะออกมาเผชิญโลกตามลำพัง แต่เธอยังมีคำพูดของแม่ที่คอยเตือนเธออยู่ตลอดเวลา ส่วนห่านและเฟอคอสต่างก็ไม่มีเหลือเชื่อใยแห่งสายสัมพันธ์อันที่แม่ลูก เพราะแม่ของห่านเป็นผู้ตัดสายสัมพันธ์ด้วยมือของเธอเอง ส่วนสายสัมพันธ์ของแม่ที่มีต่อเฟอคอสถูกอำนาจของพ่อบังคับไปจนหมดสิ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นตัวละครห่านและเฟอคอสจึงไม่สามารถมีชีวิตอยู่เพียงลำพังในโลกสาธารณะได้

จากการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายทั้งสามเรื่องได้ข้อสรุปว่า ผู้ประพันธ์สร้างลักษณะตัวละคร ประวัติ และบริบททางสังคมที่เหมือนและแตกต่างกัน ในส่วนที่เหมือนกันคือ สถานภาพของผู้หญิงนอกกระแสหลัก หรือพวกชายขอบของตัวละครเอกหญิงทั้งสาม ได้รับการกดขี่ทางเพศ พวกเธอต้องหาทางออกเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นจากอำนาจแห่งการครอบงำของผู้ชาย ผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นถึงกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้องบังคับของสังคมในวัฒนธรรมแบบชายเป็นใหญ่ที่มีอคติ และส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของตัวละครเอกหญิงในชีวิตประจำวัน การยึดถือปฏิบัติตามกฎระเบียบของวัฒนธรรมไม่ได้ทำให้พวกเธอพบกับความสุขที่แท้จริง ในทางตรงกันข้ามมันกลับกลายเป็นการตรึงอำนาจแห่งการครอบงำของผู้ชาย ผู้ประพันธ์ไม่ได้ตัดสินว่าการลุกขึ้นมาขบถต่อวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ติงามและถูกต้อง แต่ชี้ให้เห็นว่าผลของการต่อต้านขัดขืน

หรือปฏิเสธวัฒนธรรมมีผลลัพธ์ต่อพวกเขาอย่างไรสำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ กลวิธีที่นำมาใช้ในการขบถต่อวัฒนธรรม การตัดสินใจเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมวัฒนธรรม อิทธิพลของความเชื่อตามวัฒนธรรมส่งผลต่อการเลือกกลวิธีมาใช้ ผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจได้ว่าทำไมตัวละครเอกหญิงจึงเลือกใช้กลวิธีทำแตกต่างกัน ที่สำคัญคือวิถีชีวิตของตัวละครเอกหญิงสามารถนำมาเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี